

El 13 de març de 2013 va ser elegit Papa el cardinal **Jorge Mario Bergoglio**, successor de Benet XVI. Va néixer el 17 de desembre de 1936 a Buenos Aires (**Llatinoamèrica**). **Jesuïta**. El nom escollit per al seu pontificat: **Francesc** (el primer de la història), suposa "més que un nom", és tot un programa de vida segons es desprèn dels seus gestos, paraules, actituds i opcions. **[Biografia]**

En poc més d'un any de pontificat es respira un aire nou (de *nova primavera*) vingut del sud, *del món dels pobres*: Francesc renúncia a viure al Vaticà, invita als joves a rebel·lar-se i indignar-se, defensa els drets dels immigrants sense papers, visita a les *faveles* durant el seu viatge al Brasil, abraça un home amb la cara deformada, invita a quatre captaires pel seu aniversari, el Dijous Sant renta els peus a una jove musulmana d'una presó, critica els sacerdots i bisbes instal·lats en el conformisme, denuncia els errors del capitalisme, defensa una Església pobra i dels pobres, practica una vida austera, etc. Les **floretes del Papa Francesc**, han estat fàcilment enteses pel poble, ha canviat l'ambient eclesial, hi ha alegria, entusiasme entre els fidels, expectativa en l'ambient social i polític.

De les paraules del Papa Francesc, el to en que diu les coses, en la seva manera de ser i de fer, d'apropar-se a la realitat, emana l'esperit del *bon pastor* (com Jesús de Natzaret, com St. Joan XXIII) i el carisme *del poverello d'Assís*. Els **gestos simbòlics de Francesc** tenen una gran càrrega significativa, un profund sabor d'Evangelí, fan olor a Evangelí, a Jesús de Natzaret. El que el Papa Francesc diu i fa és traduir l'Evangelí al món d'avui. Està més preocupat per la situació de pobresa, de fam, de marginació al món que dels problemes intraeclesials. Afirma que més que centrar-se obsessivament en els problemes morals, s'ha d'anunciar la gran alegria de la salvació que ve de Jesús. Somnia amb una església pobra i dels pobres. Els seus **missatges** són de gran contingut pastoral: des de les seves homilies a la capella de Santa Marta fins l'exhortació apostòlica "*Evangelii gaudium*", sobre l'anunci de l'Evangelí en el món actual.

Els seus gestos i paraules són conseqüència del seu treball pastoral a Buenos Aires, en contacte amb el poble, amb la realitat pobra, amb els capellans "*villeros*": "*El meu poble és pobre i jo sóc un d'ells*" ha dit en diverses ocasions.

POBRESA. Sobre "les exhortacions bíbliques que **inviten amb tanta contundència a l'amor fratern**, al servei humil i generós, a la justícia, a la misericòrdia amb el pobre. Jesús ens va ensenyar aquest camí de reconeixement de l'altre amb les seves paraules i amb els seus gestos. **Per què enfosquir el que és tan clar?** No ens preocupem només per no caure en errors doctrinals, sinó també per ser fidels a aquest camí lluminós de vida i de saviesa." (194)

"Vull una **Església pobra per als pobres**. Ells tenen molt per ensenyar-nos. A més de participar del *sensus fidei* (*sentit de la fe*), **en els seus propis dolors coneixen el Crist sofrent**. Cal que tots ens deixem evangelitzar per ells. La nova evangelització és una invitació a reconèixer la força salvífica de les seves vides i ha posar-los al centre del camí de l'Església. **Estem cridats a descobrir Crist en ells**, a prestar la nostra veu en les seves causes, però també a ser els seus amics, a escoltar-los, a interpretar i a recollir la misteriosa saviesa que Déu vol comunicar-nos a través d'ells." (198)

DINER. "Els diners han de servir i no governar! **El Papa estima a tots, rics i pobres**, però té l'obligació, en nom de Crist, de recordar que els rics han d'ajudar els pobres, respectar-los, promocionar-los. Us exhorto a la solidaritat desinteressada i a què retornin **l'economia i les finances a una ètica en favor de l'ésser humà.**" (58)

SEGURETAT. "Amb menys seguretat, he pogut estar amb la gent, abraçar-la, saludar-la, sense cotxes blindats..., és la seguretat de fiar-se d'un poble. És cert que sempre pot haver perill què hi hagi un boig, i jo prefereixo aquesta bogeria: a fora i córrer el risc de l'altra bogeria. La proximitat fa bé a tots" (Roda de premsa en l'avió de tornada de Rio de Janeiro, 30.7.13)

ESGLÉSIA. "Veig amb claredat que el que l'Església necessita amb major urgència avui és una capacitat de curar ferides i donar escalfor als cors dels fidels, proximitat. Veig l'Església com un hospital de campanya després d'una batalla. Que inútil preguntar a un ferit si té el colesterol o el sucre (alts)! Hem de curar-li les ferides. Ja parlarem després de la resta" (Entrevista a la Civiltà Cattolica, 19.8.13)

EVANGELITZAR. "Els cristians tenen el deure d'anunciar l'Evangelí sense excloure ningú, no com qui imposa una nova obligació, sinó com qui comparteix una alegria, assenjala un bell horitzó, ofereix un banquet desitjable. **L'Església no creix per proselitisme** sinó «per atracció» (14).

"Tampoc crec que **s'hagi d'esperar del magisteri papal una paraula definitiva** o completa sobre totes les qüestions que afecten l'Església i el món. No és convenient que el Papa substitueixi els episcopats locals en el discerniment de totes les problemàtiques que es plantegen en els seus territoris. En aquest sentit, percebo la necessitat d'avançar cap a una **saludable «descentralització»**." (17). "La pastoral en clau de missió pretén abandonar **el còmode criteri pastoral del «sempre s'ha fet així»**." (33)

Oh Senyor, feu de mi un instrument de la vostra pau!

El Sant Pare va elegir el nom de Francesc. Quines semblances veus amb St. Francesc d'Assís? Què t'atrau de la seva persona? Et commouen els gestos del Papa Francesc? Ell parla d'una cosa fonamental: la comunitat. Com podem donar-li suport des de la nostra comunitat? Què fem perquè la nostra comunitat sigui més oberta, dinàmica, fraterna i d'acord amb l'Evangelí? Què opines de les reformes que ha iniciat al Vaticà?

Font: Exhortació apostòlica "*Evangelii gaudium*"

LES FLORETES DEL PAPA FRANCESC

Pregària

Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!

On hi ha odi, que jo hi porti amor.
On hi ha ofensa, que jo hi porti el perdó.
On hi ha discòrdia, que jo hi porti unió.
On hi ha dubte, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha error, que jo hi porti la veritat.
On hi ha desesperació, que jo hi porti l'esperança.
On hi ha tenebra, que jo hi porti la llum.

Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant:
ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre;
ser estimat, com estimar.

Perquè és donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.

(pregària atribuïda a Sant Francesc d'Assís)